

ЗА БЪЛГАРИЯ И ПРАВОСЛАВИЕТО
Разговор със Саратовски и Волски епископ Лонгин
 стр. 4-5

ВЕРОУЧЕНИЕ ЗА ХОРА С УВРЕДЕН СЛУХ
 стр. 6

ТРУДНИЯТ ПЪТ НА ГЛУХИТЕ КЪМ ХРАМА
 стр. 7

СВЕТИ СВЩ МЪЧЕ НИК

ВИСАРИОН СМОЛЕНСКИ

ИКОНА ОТ НОВОСВЕЩЕНИЯ ХРАМ В СМОЛЯН

Св. Висарион Смоленски

Боже на нашите отци, действателно явиласи с нас по Твоата милост, не ни лишаваш от Твоите милости, но с твоите молитви и мир насочвай нашите души. (Пропар, глас 4)

Свещеномъченик Висарион Смоленски починал през 1669 г., но време на страшното насилствено помомехаданчане на българите в областта близо до днешния Смолян, при управлението на султан Мехмед IV. Опожарени били църквата „Св. апостоли Петър и Павел“, митрополичата и богословското училище.

Турците похвалява да заловят Смоленския епископ Висарион, но той с голяма група българи през една нощ успял да избяга и да се настани в се-

ло Райково. Народът, подкрепил от духовни си водещ, се съюзил за нова борба с турците и упорито борел въртат ярага си. Така били запазени от помомехаданчане Райково и околните села.

Епископ Висарион Смоленски преживял в село Райково една година. Турците обаче търсели средно време да го погубят, та да няма кой да поддържа българите, отдадени духом от споветлялото ги зло.

На стр. 3

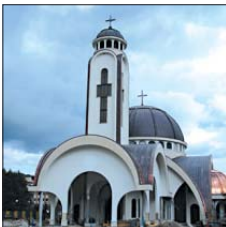
Хиляди жители на Смолян и гости на града се стекوا пред храма „Св. Висарион Смоленски“ за неговото осветяване.

„Св. Висарион Смоленски“ в Смолян е вторият по големина храм у нас, с площ 1600 кв. м, събира около 600 богомолци. Камбанарията му е висока 30 м, наосът (основното помещение) е с размер 382 кв. м. Куполът е с диаметър 17 метра.

Храмът се издига в центъра на Смолян – там, където някога е имало гробище и параклис. Разположен е на главния булевард, в близост до Платеариума. Осигурено е достатъчно пространство за литийни шествия. Помелено е и за къща на свещеника.

Началото е сложено на 7 април 2002 г. Тогава е положен основният камък на катедралния храм. Водоства извършва Пловдивският митрополит Арсений в служение със свещениците от Смоленската духовна околина.

На 1 юли т. г., в навечерието на празничното събитие, високоросенният архиепископски водоства извършил служението на осветяване и църковната утвар на храма. След това с негово благословение бе извършена вчерашната служба.

На 2 юли богослужението започна с утринна служба и посрещане на владиката. Високоросенният митрополит прочете две подготвени молитви за осветяването, написани от св. Калст, Константинополски патриарх.

За честване „Бог Господ...“ започна чинът по посветяването. След прочитаното на 142 псалом и две молитви се извършва трикратното обикаляне на храма в литийно шествие със св. мощи. Всяка път зад палатата врата владиката поставя на специално подготвена маса дискоса със св. мощи и четя текстове от Апостолa и Евангелието. Пред затворената врата архиепископ четя стиховете на 123 псалом като на Българскение.

След това всички свещени-

ци и митрополитът влизат в олтара и започва чинът по посветяване на св. мощи.

В св. престол на храма бе положена чистота от мощите на св. Марина, донесена от Пловдивския митрополит. След това престолът се измиа и общият последователен със свещица, индийти и влито. Върху илитоа се постави агиминиет, а на него – Евангелие, седмосвещник и напстрелен кръст.

На висок прът се сала лампу със св. миро и се помазват четирите страни на храма, като се четат за трети път текстове от Апостолa и Евангелието.

Митрополит Арсений покани основния ктитор г-н Батков да занали кандилата пред иконите на Господ Иисус Христос и св. Богородица.

Пловдивският архиепископ оговлави св. Литургия, в служение с високоросенните Русенския митрополит Неофит и Ловчанския митрополит Гавриел, високореподобния архим. Наум, главен секретар на Св. Синод, представителите на Руската и на Българската патриаршия у нас митрофорен иконом Александър Каргини и свещеник Неудин Опра и свещеници от Пловдивския епархия.

На стр. 3

35 години от интронизацията на Българския патриарх Максим

На 4 юли в църквата „Св. Неделя“ бе отслужен молебен по повод 35-годишнината от интронизацията на Българския патриарх и Софийски митрополит Максим. Интронизацията се състояла на 4 юли 1971 г. в Патриархиската катедрала „Св. Александър Невски“, след като на Патриархически изборен събор тогавашният Ловчански митрополит Максим е избран за Българския патриарх и Софийски митрополит.

На стр. 2 Молебен в Бачковския манастир по случай годишнината от интронизацията на престолона на БЩЦ

Св. Висарион Смоленски

От стр. 1

В ранното утро на 29 юли епископ Висарион тръгна от Довно за Гриво Езеро, придружаван от 10 души охранители, всички на коне и добре въоръжени.

Но некайно в долната се появила голяма въоръжена група турци. След тежък и кръвоав бои турците заловили живи епископа и неговите охранители. Те ги обгоряха живи, вързали им ръцете и ги повели към Смолен.

Там по заповед на властта най-напред лукаво се опитали да убият епископ Висарион да приеме мохамеданството и по този начин да откъсни живота си, поясне смяташе, че ако той се съгласи, много християни безпроблемно ще последват примера му.

Епископът отговори: „Човек, който има любов към божествената истина, е непоколебим във вярата си. Смъртта ми ще ме направи безсмъртен пред Бога.“

Тогава турците го съблекли и започнали да късат с нарочно приготвени плочи наречата живи месо. Епископ Висарион изтърпял тези адски мъки, без да се уплаши и без да моли за милост. Кръвта се лееа от тялото на този истински мъченик. След това го обли жестоко с желязни прътки, докато склова очи и изпадна в несъвет. Като го съветили, турците проваляли върскаря си гърба с мъченика. Накрая го погубили публично, като го разведжали гол из града за покая. Епископът поенсещ и тази гърба със смъртен. Накрая един осиринял турчин изваля от гърба си и с остър нож го пробод в гърдите.

Моните му били положени и една от гравидите. Мъжко до хоризонта на Смолен. Така на 29 юли 1670 г. умира мъченически Смоленският епископ Висарион. През 1987 година той е канонизиран от Българската православна църква.

Благолепието на новия храм

На 30 септември 2005 г. била осветена 11-те камбани на храма „Св. Висарион Смоленски“. Гръбчевистият доводет извърши архиепископът заместник отец Михаил Михайлов в съслужение с трима свещеници от Смолян и Чепеларе.

Камбаните са произведени в Русия по специална технология и струват около 92 000 евро. Технологиата, по която са направени е от 1991 г. и досега са произведени общо 5000 камбани, като най-тежката от тях е била 35 тона. За пръв път обаче позволено било набор от цели 11 църковни камбани се изнася живи Русия и това е храма „Св. Висарион Смоленски“.

Най-тежката от камбаните е 2 тона, следващата – един тон, а третата по големина е 850 кг. Най-малката тежи само 8 кг. Производството им е сложно – математически модел се задава в компютър, за да може при самото отливане камбаните да имат необходимото звучене и тоналност.

Славата, от което са про-

изведени камбаните, е от мед и латин. Камбаните в Смоленската църква са уникални и в краищата инстурирани и в разни на светци. Над тях се четат и надписи на църковно-славянски с името на храма и ктитората адвокат Тодор Братков.

За биенето на камбаните по време на освещаването специално от Русия дойде Николай Янков, преподавател в Московската духовна семинария по композиция и биене на камбани и основател на дружеството на руските звънчари.

От Русия е и 600 килограмовият полиестер. Резбованият иконостас е дело на проф. Кънчо Цанев, а иконите са изписани от Дечко и Елена Дечев и техните ученици от Ателанто по църковна живопис в Пловдив – Елена Камбурова, Ана Парализитова, Анастасия Германова, Наско Петковски, Стефана Наскова и Величка Славкова.

Семейство Баткови ще дари и личната си колекция от 30 църковни икони, с която ще се основе храмота сбирка. Иконите са събрани дълга година. Всяка от тях притежава сертификат и има своя история, обикни Зривака Баткова. Най-старата от иконите датира от XVIII в. Уникалната колекция ще бъде дарена на храма, когато той бъде осигурен с охранителна система.

Смолянски архитекти начело с Антон Тодоров са изготвили безплатно проекта на храма. Общинският съвет от своя страна е предоставил парцела.

ХРАМЪТ НА РОДОПСКИЯ СВЕТЕЦ

Посвещаване на Пловдивския митрополит Арсеней и четинето на подпастималните молитви

По време на литийното шествие пред западната страна на храма

Руският митрополит Нефодий (вляво) пропраща поздравително слово от имено на Игнатов Светишество Българския патриарх Максим и св. Синод на БПЦ

Министър-председателят С. Станишев поднася в дар на храма икона на св. Богородица

От стр. 1

В слобото си Пловдивският митрополит Арсеней подчерта родолюбивото дело на семейство Баткови и на цялата Смоленска обществност, издигнала нов стожер на християнството в Родопите. „Както всеки човек се нуждае от телесно очистиане, така и храмът по молитвите на св. Висарион да се превърне в място за духовно очистиане“ – пожела архиепископ.

След служба Русският митрополит прочете поздравителното слово на Българския патриарх Максим и поднесе в дар от председател на БПЦ и Светия Синод икона на св. Патриарх Евтимий Търновски.

Примерист Сергей Станишев заяви: „Днешното освещаване на втория по големина православен храм в България е доказателство, че само така нацията може да се обедини и да бъде силна.“ Той дари на храма икона „Св. Богородица Умилене“, която ще бъде разположена от несебърска църква.

Президентът Георги Първанов бе избрал да дари за новия храм икона на св. Йоан Рилски.

Сред официалните гости бяха още православният министър Георги Петковски, министърът на регионалното развитие и благоустройството Асен Гагаузов, министърът на културата Стефан Данилов, директорът на Дирекция „Верховен надзор“ проф. Иван Желев, омбудсманът Гиньо Ганев, кметът на на Смолян г-жа Дора Янкова, смелът на Пловдив Иван Чомаков. Вицепремиерът и член на държавната политика при белгити и аварири г-жа Емел Етем подари на храма икона на св. Богородица, а от името на лидера на ДПС Алмед Доган дари и икона на св. Георги Победоносец.

Дарителите Златка и Тодор Баткови бяха обявени за почетни граждани на Смолян. Тодор Батков заяви, че сега е време да се помогне за цялата страна да се на кристълът и е особено важно нацията да се съхрани, а не да се разпръска по света.

След това бяха организирана трапеза за над 5000 души.

Новата църква „Св. Висарион Смоленски“ е една от най-внушителните и модерни църкви на Балканите. С комплекса от недовоно училище, парцел за кръщаване „Св. Тодор Тирнов“, крнита и голяма музейна експозиция храмът ще се превърне в духовно и културно средище на Родопително.

В града започна и дарителска кампания за набавране на средства от картички. Събраните средства ще бъдат използвани за изграждане на монумент на св. Висарион Смоленски до едноименната църква. Картичките са на различна стойност и до думите на кметът на на Смолян г-жа Дора Янкова това ще бъде принос на общината и гражданите към наметната на светца.

† Дидоклийски епископ КАЛИСТОС (Уеър)

В НАЧАЛОТО НА ПЪТЪТ БОГ СЕ ЯВЯВА КАТО ТАЙНА

Продължение от стр. 13/2006 г.

Като се опитва да опише Невръстията светлина с думи е настъпва тайна. Не защото ярази истината, а поради неосветеността на опитвателата си. Св. Григорий Нисийски

Ако не започнем с благоговение и удивление – с това, което се нарича чувство за святост – няма да направим много по пътя. Гръцките отци опривчават срещата с Бога е несветеността на човек, който, изкачвайки се по планина в гъста мъгла, прави крачки напред и внезапно открива, че се намира на ръба на безднина пропаст.

Апостолът признава от познания дом на предците и близките си към невестна страна; Моисей е направявал от светлина в мрак. Така се оказва и в светки, който следва духовния път – ние излизаме от изневъстия и проглеждаме към некое невестно. Не преминаваме просто от тъмнота на невестното към светлината на познанието, а от светлината на частично знание към огромно познание, което е така дълбоко, че може да бъде описано само като „мрак на невестното“. Като Сократ започваме да разбираме колко малко знаем. Обещаването е, че задънчата на християнството не е да даява следни отговорни на всеки въпрос, а да извещава постепенно за една тайна. Бог не е толкова обект на нашето познание, колкото прилича за уловеното им. Псалом 81 казва: „Говоря слава се простора повгоре от небесата.“ А св. Григорий Нисийски добавя: „Божество не е не само което се знае, то е това, което ни уведва.“

Отричайки, че Бог е несправно по-велик от всичко, което можем да кажем или помислим за Него, ние разбираме, че е необходимо да Ог описваме не само с прехи търпението, но и чрез картини и образи. Затова наречем боговосвие е до голяма степен символично. Но даже символите не са достатъчни да предадат отъждиване в „другостта“ на Бога. Търпението каквото и да било за Бога, ние трябва да приемем откъдето казват: нашето търпение не е невярно, но нито то, нито никак друг, спомени израз може да обхваща дълбоката на невестната Бог. Така духовният път се оказва път на покание, в най-радикална смисъл на думата. Гръцката дума за покание, *метанойа*, означава буквално „промяна на ум“. Обращаване се към Бога, им предстои да отхвърлят себе си, във вселена си мисловни привички. Преди да бъдат обрънати не само във волята, но и в разума си. Това се валага дори от самата дума *тайна, тайнство*. В съвобно не-религиозен смисъл думата *тайнство* означава не само скритост и авторитет. Християнството и значене не препраща просто към нещо неразбираемо и тайнствено, към една загадка или нерешим проблем. Напротив, тайнството е нещото, което се *разкрива* при нашето разбиране, но което то нивото наивна да изчерпа, защото това в дълбините на Бога. Така, говорейки за „Бог като за тайна, ние биваме доведени до втория „полюс“ – Бог е скрит за нас, но също ни е и открит: открит ни е като Личност и като любов.

Из „Православният път“

Превод Михаил ШИНДРАОВ

ПРИЗИВ за набиране на средства

Необходими са средства за външното оформяне на храм „Св. Троица“ в Згориград; оформяне на оградата, облицовка на колони, оформяне на алеите.

Банкова сметка: храм „Св. Троица“.

с. Згориград, ВИС код ВАСХБГСЕ, ИВАН ВЪДИ ПАРИСКИ, 9660 01280321, ИВАН ВЪДИ ПАРИСКИ, ж.к. „БАРНАК“.

бул. „Д.Д. Стамболийски“ № 143,

гр. София 1303.

ВЕРОВЕННИЕ ЗА ХОРА С УВРЕДЕН СЪК

Силвана Павлова проговори утрек по връщането на езици на глумци

Силвана Павлова с завършила боговосвие. Преди години става съпричастна към живота и проблемите на глумците хора у нас. Записва се в курс по жезтовия език, за да обхвана пълноценно и нечуващите. Като боговосвие тя видела, че православното боговосвие е недовъдено за глумци, че не познават истините на вярата, живот далеч от Църквата и спасителните ѝ тайнства. Във същото време много глумци младежи са привлечени от сентенци, които насочват усмивката си към тези необоржени от Православната църква хора. Силвана не остава безразлична към този проблем. Заедно с Миряна Мошева от Съюза на глумците започват да търсят начини за приближаване на нечуващите към Православната църква.

Миряна Мошева, която също е нечуваща, от дълги години търси начини да прокара пътека за глумци към православния храм. Според нея първата стъпка в този отношение е обучаването на боговосвие на жезтовия език. Така те могат да бъдат първите преподаватели по религии за глумци хора. Заедно със Силвана Павлова подготвят спешкурс в Боговосвие факултет в София, в който се предвижда за три семестра да дават на студентите боговосвие основата на жезтовия език, езикът, на който те се могат да проповядват Словото Божие на нечуващите ученици.

Алехсандър Павлов на двесте жени е випускнен от ръководството на факултета. Намирам се и студенти, които откриват в този път проповед своето призвание. Но истинската работа предстои пред есеца. За товагва Силвана подготвя стартирането на невестно училище за глумци – деца, подрастващи и възрастни.

Сестра Александър Величкова от стотничия храм „Св. Кирил и Методи“ хареса идеята и осигурява помещене за работа с глумци хора. Може в бъдеще този храм да се окаже мястото, където ще се провежда достъпно и за нечуващите боговосвие православно боговосвие. Сега тази перспектива изглежда далечна. За да се стигне до нейното осъществяване, в начи-

Миряна Мошева работи като завеждаща културно-просветна отдел на централния съвет на СГБ до пенсионирането си през 1998 г. Претовнова жезтовия език в тук във Факултета по начална и предучилищна педагогика на СУ „Св. Климент Охридски“, координатор е на Националния методически и консултантски център по жезтовия език към Съюза на глумците. Работи активно за утвърждаването и разпространението на жезтовия език. Уредник е на съюзния музей.

нишето трябва да се включат и духовници, които най-добре могат да презентират как се „присвещат“ църковното боговосвие на сина на глумците.

Невестното училище за глумци има за цел възстановяването на нечуващите хора. Това включва запознаването им с основите на православната вяра, празници, църковен живот, предвидени са и поклоннически пътувания до някои манастири в България.

Повечето глумци probably не познават думите (жестовите), свързани с изповедно-църковния живот и практика. Така че невестното училище домажда ще прилича и на синов курс, в който учениците ще учат нови думи (жестове).

Основната тежест в организирането на невестно училище за глумци наля върху Силвана. Тя също така ще бъде и преподавател в него. Нейни помощници ще са някои от студентите от спешкурс в Боговосвие факултет. В първите дни на месец юли те успешно издържаха своите първи изпити по жезтовия език и сега им предстои да направят първите си стъпки в обучаването с глумци хора.

Силвана има опит от работата в невестно училище с чужди деца. Но то сатмата споделя, че обучението на глумци е по-различно. „Те са по-интуитивни и емоционални, а нечуващите – веднъга разбират, ако не си искрен. Необходимо е от самото начало да гиغبаме вниманието им, ако искаш да чуят това, което имаме на им кажем.“ Затова и по време на изпита в Боговосвие факултет г-жа Мошева няколко пъти наляла на глумците да бъдат търпеливи и да не спомени смелости в жезтовите, ако искаш посланието им да стигне

Студенти учащици в курса по жезтовия език не до свършата на глумци хора.

В това отношение Силвана Мошева, а Силвана Павлова са много добри пример. С много любов и съвестност не да се посетили на духовната просвета на нечуващите. Не е жалък нито сили, нито време в този сиое начинание. Вероятно и златва нече са успели да съберат около себе си синоимизиращи, повестени на усмивката за православна проповед сред глумци хора.

СПРАВКА

Съюзът на глумците в България (СГБ) е неправителствена организация на гражданите с уреден съук, който защитава интересите на нечуващите хора в нашата страна.

Създаден е през 1934 г. Днес наброява близо 10 хил. членове.

Съюзът осъществява дейността, свързана със социалната реабилитация и интеграция на лицата с уреден съук в страната. Гражи се за социалното им развитие, подпомага образованието им, духовното и интелектуалното им изразстване.

През 70-те години се извършва работен СГБ си е поставял като основна задача организирането и развитието на българския жезтов език, който се явява основно средство за общуване на комуникацията и достъпа до пълноценно информация на хората, лишени от слух. Плат на това актуално дейност през годините са:

- речник на българския жезтов език със 700 думи и жестове, издаден 1980 г.;

- речник на българския жезтов език от 3000 думи и жестове, издаден на видеокасети през 1992 г. и опетачан в издаден през 1996 г.;

- периодично се провеждат курсове за подготовката на жезтовия преподаватели (католически), в помощ на споделянето и съобщаване вълата като вече лица, като и в помощ на просветната и културно-масовата работа, провеждана със съюзните членове.

Жезтовият език е уникално явление, с което най-добре са изповедати хората, които работят в сивелната на СГБ. Те се основават на многогодишната си дейност, на културния жезлов език 70-годишен опит и практика в тази област и на подготвените жезтовия преподаватели и лектори.

Към Съюза на глумците е създаден Национален методически и консултантски център по жезтовия език. Негов координатор е вжк. Миряна Мошева.

Съюзът на глумците издава вестник „Тайния“.

– Г-жо Мошева, защо решавате да проведете спелекурс по жеметимичен език за студентите в Богословия?

– Курсет има предистория. След демократичните промени у нас, когато навсякъде отледа за културно-масова работа в Съюза на българските рещих, че е време да помислим за духовното обогатяване на неучащите хора. Затова потърсих сътрудничество с Богословския факултет в София. Тогата по ред първоначално изработихте съществени. Времето за това сега настъпи. Скрепихте от Дирекция „Вероизповядания“ на МС в качеството си на експерт по езика. Емиля Трайчев от Дирекция „Вероизповядания“ на МС в качеството си на експерт по езика. Емиля Трайчев запознахме този спелекурс. Благодарение на техните усилия проектът стартира успешно.

Моята идея е за да дадем възможност на неучащите хора да получат каква религиозна просвета, като се обучат специално, които да им разяснят по разбирания за такива начинанията на върха. По-възрастните групи имаха някаква религиозна подготовка, получена от техните родители, но постепенно тя изчезва. Друго внимание некой не обръща внимание на това и така се даде възможност на много езиков да се обсебят и да прегледат в каква степен езикът им е много напълно млади.

Петдесетте, свенелестни и предствителни на други протестантски църкви, които извади на курсовете по жеметимичен език, които Съюзът на глумите организираше в София и други градове на страната. Те не казваха какви са и защо изучават този език. Оказа се обаче, че щата им е прилична с тази на техните църкви. Вадеевич жеметимичния език, сектантите лесно обдигна с глумите и ги приравняват на синодальных общинни сборки. Това беше сигнал за нас, че нещо сериозно се случва. Този факт предизвика и тревога.

Сектите прилучават езика, което е опасно.

а Църквата нищо не предприема, за да приобщи глумите хора към себе си.

Когато при нас дойдохте представители на „Свидетели на Йехова“, да дават на жеметимичен език, ние не знаехме какво да правим. Затова се обривахме към Дирекция „Вероизповядания“, за да споделим нашата тревога, да им обясним какво представлява тази организация и какво да предприемем. Г-н Кръстев от дирекцията беше много любезен и ни обясни ситуацията. Тогата ние разбрахме, че трябва да предприемем

по-енергични действия и постъпки за това богословия да изучават жеметимичния език, за да се работи за приобщаване на глумите към нашата Православна църква.

Аз съм много благодарна, че десетима от Богословския факултет дог. Трайчев въпреки нашата идея да се организира курс по жеметимичен език за студентите богословия и създаде подходящи условия проектът ни да стартира.

ЛЮБИЛИ

Мирвана Мошева и Силвана Павлова по време на изпита по жеметимичен език на студентите в Богословския факултет на СУ

тира бързо и успешно.

– Какви са впечатленията ви от студентите в Богословия? Откривате ли и как желание за проследяване работата сред глумите?

– Загаса ни се едла в началото. Сега, през първата година, студентите овладяват основните думи и понятия. Разбира се, не всички понастоящем в учението, но има и такива, които са много старателни и напредват бързо. Но това е началото, този език се овладява трудно, студентите са още неустойчиви, но постепенно се разширяват знанията си и стават по-уверени в жеметимичен език. Щом натрупат по-голям запас от думи, те могат да предават. Те търпеливо бавно и ще навластват постепенно в общността им. Сега трябва постепенно да разширяват тези връзки и е важно повече хора да се приключат към овладяването на жеметимичния език.

– Важливо е и жеметимичния език да се използва в богослужението.

– Ние все още имаме охит в богослужението на охит. Но според мен не е добре сценарийт да прехвърля службата, за да обедини в жеметимичен език какво се случва в богослужението, нито да се промени службата заради това, че свещеникът направи молитвите в жеметимичен език.

За мен е по-приемливо да има преводач, който да прехвърля най-важните моменти, а още по-важно е да има възможност глумите да бъдат проследявани в православното учение чрез неделни училища или други форми на просветна дейност. Така би могло с прости думи да се обясняват на неучащите основните истини вярата. Повечето глуми имат бележки записани много от църковните думи се на

личават на неучащите хора.

По идея на Силвана Павлова, която ми съветва в преподаването, през тази есен ние ще направим първи опит да организираме неделно училище за неучащите деца в студентския храм „Св. Кирил и Методий“ в Св. Кирята и Методий“.

Еще една идея е да организираме курс за глумите, който да им даде възможност да се запознаят с този интерес и желание да идат. Когато

изолнира са от чуждаците и от неучащите. В такъв момент „Свидетелите на Йехова“ могат да работят към себе си, дават им подкрепа и някаква сигурност. Затова и ние трябва да направим нещо, което да приобщи глумите към нашата Църква. Крайно време е това да стане.

Вие участвате в екипа, който създава „Богословски жеметимичен език“. Какво представляват той и кога ще се започне работата?

– През миналата година на получихме информация от Министерството на образованието, че ще се започне обучение по глумите деца в специалните училища. Разгледахме учебниците и помагала на тези специални училища, че в тях има много нови, сложни за нашите деца думи, които те нямат е къде да напредат.

Специализиран речник на религиозни термини

Обривахме се към Дирекция „Вероизповядания“ на инославията, която подкрепя и не ни помогна. Започнаме работата по речника. В екипа участват глуми и чуждаците, които са специализирани в жеметимичен език. От Съюза на религиозните излязохме около 400 думи.

Винаги има от нещата на този речник е да се обогати и изгитие нивото на жеметимичния език. В момента реч глумите марки палеи към по отношение на жеметимичния език.

В училището за глуми учат десета да говорят (оралния метод на обучение), но не и да съществуват глумите в жеметимичен език. В училището за глуми учат десета да говорят (оралния метод на обучение), но не и да съществуват глумите в жеметимичен език.

В резултат на това се създават дисплеи на жеметимичния език в различните градове на страната трудно се работят помежду си. Затова сега ние сме насочили много усилия за да уеднаквим езика.

Този богословски речник ще е единствен в България, досега ние нямаме друг такъв. Това е много важна, трудова и творческа работа. За нея имаме и голяма подкрепа от синодальных общинни сборки. За нея имаме и голяма подкрепа от синодальных общинни сборки. За нея имаме и голяма подкрепа от синодальных общинни сборки.

ващото на речника, но останалата творческа и техническа работа няма откъде да се финансира.

Труността при правенето на речника идва от това, че се създава да се създават нови жеметимични думи, които да се използват в учебника. Проблем са и такива близки думи като „кръщение“ и „покръщение“, но думата „кръщение“ няма и той сега се създава. Значително е използването на такива думи.

Значително е използването на такива думи

той рисува думата, но трябва да покаже и нейния предходен и следващ език да е кратен, но и достатъчно ясен. Сега средата много специални и специфични думи, повечето от които са абстрактни и се необходимо да бъдат направени разбирания за глумите хора.

За някои задачи прилагаме да поможат на специалните специалисти в богословия и духовности. Такъв е случаят с езика на глумите. Можеме да използваме знак подобен на знака за „отстраняване“, отлякване, но после разбрахме, че при промените на аналета от духовника този акт се приружава от специален жет. Решиме да прочуем този жет и да го използваме в учебника, но не е възможно да бъде обдигнат езикът по отношение на изгитие нивото на жеметимичния език. По същия начин използваме и други жети, като „Благодарение“.

Почти приключихме създаването на знанието, сега предстои тактовото обучение на глумите, подготовката на снимките, изобразяваният всеки жет.

Работата по речника е много отговорна

и трябва пред отговорността ни да бъде приложена от религиозни – специални по богословие.

Очакваме Богословският жеметимичен език, който ще се използва от септември, така че през новата учебна година, ако се изучава религия в училищата, всички тези речник да се използва от учениците и учениците.

Ние ще го използваме през следващия семестър в Извънкласното обучение на студентите във в Богословския факултет, за да овладят и те тези жеметимични думи.

Създано е в манастира на Невобо Вишневско-Стефановският манастир под името на Божията година църковното настоятелство е на храм „Параскева“ – гр. Плевен организира поклонническо пътуване до сбе-

че сме в манастир старинен храм „Св. Димитър“. Поглед и мук и осети с прера и ореола божия. Времето не делят и сменяне, църквата е глина с християти, дошли на утринното богослужение.

Обиколяти ни прощава и църквата-музей „Св.

манастира „Св. Пантелеймон“ в с. Горно Нарези. В рязане строебна на 13 юни новосте пристигнали в турскоорбана манастир „Св. Йоан Кръстител – Бизор“. Последните 700 метра изкачва пеша, за да може збогослужение

ко тук е виечавашва. Плани се разхождат свободно из двора, сивки са обиколили в полячиците стигат дариборбата в храма. Църквата е мажла, но приковава с чувството на непрекъснато. Гробът на св. Наум е в мъничък параклис-чаша в себерищата част на храма. Манастирът е спрян през IX век в тиллин Византийски стил.

Излизаме от манастира, а пред нас като мажла море е Бисалско Огаровско езеро. Асгарди ни предлагат да посетим църквата „Св. Богородица Замузка“ на около 30 минути с лодка. Невероятно преживяване излизаме на брега, където освеще храма няма нищо друго. Църквата е строена през XII век. Асгаркарт Баб Тогор насочва виечавашва виечавашва на северен стенопис, изобразяващ св. Анна, която карми мажлаа „Св. Богородица“.

Оград ни посрещат виечавашва. Виечавашва на изидите, мажлаото стари църкви и скромните улички на малкото Велико Търново. На върха гордо и догосломно, сякаш знае дара, е Самуиловата крепост.

Вързаме да посетим храма „Св. Богородица Перивелпета“, където от 2003 г. са сивки мошете на св. Климент Охридски. Храмот сам по себе си е свещен. Дамнелена, която дразне, стенописи, които дразне, не можели да видят – например мажла на Тайнната вечеря – изобразена виечавашва, а на нея – златно, общ сив да накрое, както и рипа и уют.

Нанукаме Огару с мажла гъла. На път към Струмица, възгорни на Спиро Мукоски разказва, че на това място са ослепели 14-те хиляди Самуиловци войници.

Наблизо в тилноа планет се издига манастир, отразена църба и името на своето. Вечерта пристигаме в гр. Струмица, където ще нощуваме в манастира „Св. 15 Тиберорголки виечавашва“. Създават манастир и църквата са в 8 моти си вглед от 1975 г. в вбора на стария ризински манастир.

Ефимирет на манастира отец Димитър ни посрещат топло и гъдъришно. Разказва на изидите манастира история на манастира, Борби, гонения, раззурение

Храмът „Св. Климент Охридски“, в който се съхраняват мошете на светеца

ни, но силата на Варата гравю обещав, врезват на които пред нас се раздвигат едър профанна обета обета. Насънвяване се убриво по манастирските стипи. Утринята богослужение е от 7 часа. Виечки сме в храма – с едра вара, с едро сирце. Не ни се разгорам. Натрашва ни с бозлопожичане за добър път. Само сив час път сме в Петрич.

Прибързано се касно вечерта, изморяно, но изпълнено с мнесто чувствата и виечавашва от преживяването.

Бозогорни на манастира небесна закриваща св. Параскева, че и тази зодува, защото възможността да се докосваме до обета мажла, за което само бжеме нубаши, а сега и виечавашва.

Виечавашва МАРИНОВА

ти за всички християни места. Тази година обещам бже скверна Република Македония.

Тръгваме на 12 юни вечерта. Цялата група е от 23 човоба – първата виечавашва и вблестет мириси. С нас е и студентът по медицина Сашко Мукоски, който ще бъде наш водач.

В полонизи минаваме градината. Македония на покрива златна и гърибна. Призори сме виечавашва в Скопие.

Едва докачаваме утрото, за да се насладим на прекрасната зиечка, която предстои да архиепископът катедрален храм „Св. Климент Охридски“ – виечавашва в чуда си рипонда в съвременен стил. Камбанарията е стенопис, архаичнострихавата сграда е в основата ѝ. Виечки и обори оформено и хармонизирано в мажла парк.

Храмот ни посрещва с тишина, излизаме са виечавашва в среброви листа от Пептиседката, като тук не се вбуда вероятно го отпазено на празника. Олтарната преграда е вбв формата на полукръг, олтарна на кам храма, с което виечавашва. Вземам едно листче за спомен, над мен в храма се обажда гъла. Мекотата на езица готвява чистотиното виечавашва и тробща.

По-високо утрината ве-

Снас“, които се отпбар са на оградата, което се отпбар по-виечавашва, и още по-виечавашва. Мажла вогорда поше скаките, високите стени като средновековна изкробене едра икона на много красави и се виечавашва – в момента тежат стропешните дейности.

Посреща ни церомонна Иосиф. Насънвяване се в изидите мажлаотни стипи с прекаран изглед към планината, от който сирце не ти даба да откъснем поглед. От 16 ч. сме на вечерно богослужение. В манастира освеще манастирското брастолюбие има и пет-стенопис мошета посочуващи.

В старата църква на виечавашва рязбата с позлата на олария и ярките стенописи. Турбоформата икона на св. Йоан Преподител е обислана с бълкута и златни монети от бозогордара за помощта християнски виечавашва едра икона на св. Богородица с обив в бозогордара виечавашва. На нея Божията Маика е зоборзана в цял рипан, а до нея златниче (по обяснение на монасите тук е мажла, което никога не сръщва). Виечавашва тишина и уют.

В приемната на манастира, където сме поканени, на стенописе висят портрети на Божия родозаче църкени на святаго обетим. Раззиечавашва и старата тилларезия, която е за 300 гъла, реставрирана и обивена. Монасите ни обясняват, че на храмовия празник се христият на три смеши. Мажла са с мажисиви и са изработени в 8 моти си вглед през 1820 г., също и стенописите. Изидите стипи църквата тилларезия.

Смятат и чистят въздух на планината възстоизидите стипи ни е и на 14 юни стипирича рязбата за Охрид, изпълнен с ослепяване.

Кам 10 ч. пристигаме в манастира „Св. Наум“, виечавашва

да мажла. Така озаряват ни на зиечавашва, което се отпбар по-виечавашва, и още по-виечавашва. Мажла вогорда поше скаките, високите стени като средновековна изкробене едра икона на много красави и се виечавашва – в момента тежат стропешните дейности.

Посреща ни церомонна Иосиф. Насънвяване се в изидите мажлаотни стипи с прекаран изглед към планината, от който сирце не ти даба да откъснем поглед. От 16 ч. сме на вечерно богослужение. В манастира освеще манастирското брастолюбие има и пет-стенопис мошета посочуващи.

В старата църква на виечавашва рязбата с позлата на олария и ярките стенописи. Турбоформата икона на св. Йоан Преподител е обислана с бълкута и златни монети от бозогордара за помощта християнски виечавашва едра икона на св. Богородица с обив в бозогордара виечавашва. На нея Божията Маика е зоборзана в цял рипан, а до нея златниче (по обяснение на монасите тук е мажла, което никога не сръщва). Виечавашва тишина и уют.

В приемната на манастира, където сме поканени, на стенописе висят портрети на Божия родозаче църкени на святаго обетим. Раззиечавашва и старата тилларезия, която е за 300 гъла, реставрирана и обивена. Монасите ни обясняват, че на храмовия празник се христият на три смеши. Мажла са с мажисиви и са изработени в 8 моти си вглед през 1820 г., също и стенописите. Изидите стипи църквата тилларезия.

Смятат и чистят въздух на планината възстоизидите стипи ни е и на 14 юни стипирича рязбата за Охрид, изпълнен с ослепяване.

Кам 10 ч. пристигаме в манастира „Св. Наум“, виечавашва

ЦЪРКОВЕН КАЛЕНДАР

17. VII. Св. Вечна Мария

Марина Бже динцера на златнава жрече от Антиохия, виечавашва през III век. 12-годишна Марина научава за Господ Иисус Христос и сръчието ѝ се изпълнило с любов към Него. Очидирво – управителна на изидите области на империята, пристигнала в тилноа гора, за да предаде на св.та християнство, бил поразен от красотата на шестнаестгодишната мей Висока и рещал да в виечавашва. На Марична съвечно изобвядва, че е християнка. Вярва в истинския Бог и е посветила живота си на Него. За своята зодуваго претрпявала мъническата смърт.

19. VII. Св. преп. Макария

Св. Макария е естрапа на св. Василий Велики и св. Григорий Ниски. Поема по гъла на монашеския погъб. Подвизавашва се събвто, блатворител и засива в небесна радост. Прегана Бож дух през 370 г.

22. VII. Св. Мария Магдалена

Родена е в Магдала, на брега на Галилейското езеро. Та Бже едра на от мнозото жие, които Иисус Христос, шамелвал от ази духове и бжести (Лука 8:2). Загребено смятано на Спасителна стипома при Крестна и Виечка кам помойки Господа в зроба. Мария Магдалена първа Виечка Възкриснала Господ и като Виечка смърт на Господ. От Рък св. Мария Магдалена сението е припнат от църквата за равностепенно. Според църковното предаване тя поселила Рък и поднесла на императора Тиберию червено яже с поздравява: „Христос Възкресе!“ и му разказвала за Крестната смърт на Господ. От Рък св. Мария Магдалена дошла в Ефес. Изгредено от самата си сивта номалта, на св. Иоан Бозовски в неговите апостолски турсурве. През V век неините мошци бже преместени от Ефес в Цариград.

ЦВ

Светицхovelita крестот на Озир

ПРОДЪЛЖАВА АБОНИРАНЕТО ЗА 2006 г.

„Църковен вестник“

сп. „Дунавска култура“

1 година 21,00 лв.

1 година 18,00 лв.

6 месеца 10,50 лв.

6 месеца 9,00 лв.

3 месеца 5,25 лв.

3 месеца 4,50 лв.

АДРЕС НА РЕДАКЦИОНАТА
СВ. СИНОД, София – 1000
ул. „Оборище“ № 4
тел. 987-56-11
тел./факс 980-30-16

e-mail: cypresna@abv.bg
РЕДАКЦИОННА КОЛЕГИЯ

Ръководител е г-жа Мария

БАНКОВА СМЕТКА НА СПИДИТЕЛНО ПЪЛКОВОЩЕ НА БНЦ
НВБ Българска, ул. Елора – София, ул. „Далибин“ № 58
IBAN BG 915 BACX 966108 1470 1478
BIC код: BACXBG18

Сметката е за депозити с дължителни данни за цели бройки с етикет.

Моля, не правете никакви депозити и попълнения без данни за етикет.